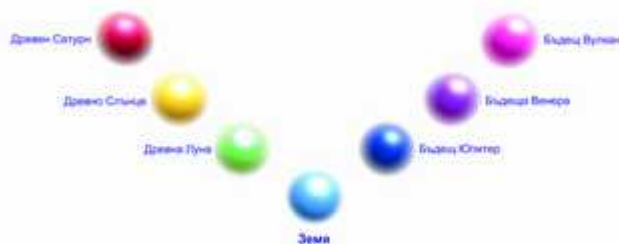

ЛОЖАТА НА БОДИСАТВИТЕ И ВРЪЗКАТА ИМ С ЧОВЕЧЕСТВОТО

Преслав Павлов

Настоящата лекция ще бъде изградена в хронологичен ред от събития и времевата линия ще бъде ръководен елемент в изложението ѝ.

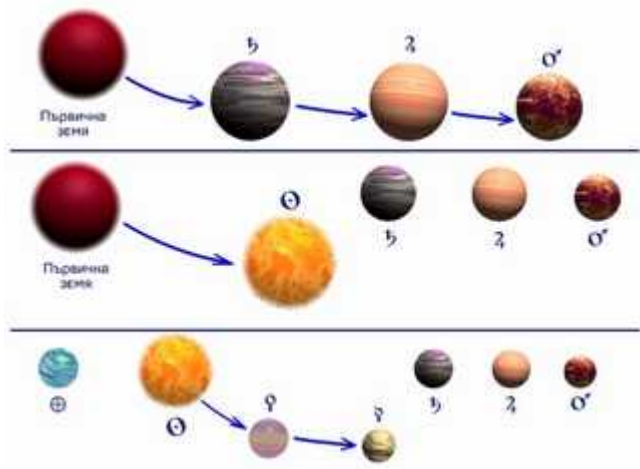
Някога много отдавна, когато хората еволюираха на Старото Слънце и развиваха своето етерно и будично тяло, се случи едно велико космично събитие. Тогава човечеството за пръв път се срещнаха с Христовото същество. Христос слизаше, за да постави началото на един дълъг и величествен процес на неговата жертва за еволюцията на човечеството. По това време онези “напреднали” човещи, които бяха развили най-фино за времето си етерно и будично тяло уловиха тънко и най-живо вибрациите на Христос при неговото слизане. Те изградиха тясна и особено непосредствена връзка с Него благодарение на своята изключително чиста сетивност.

Така продължавайки хронологично, ние се озоваваме във времето на Земяния период, когато през първите три степени на формата от четвъртата степен на живота за последен път преди настоящите времена се повтори процесите от изминалите Стар Сатурн, Старо Слънце и Стара Луна. Тогава настъпи моментът, когато човещите вече бяха изградени в себе си две много отделни и независими същности. Това са Висшата природа в човека или Аتما, Будхи и Манас и Низшата човещка природа или физическото, етерното и астралното тяло. Тези две същности бяха управлявани от Висшите духовни йерархии. Това обаче доведе до необходимостта човек да получи управлението над самия себе си, а това вече бе свързано с развитието на човещкия Аз.

През Хиперборейската епоха “напредналите” човеци от Старото Слънце вече бяха така ускорили своето развитие и така силно бяха проявили своята връзка с Христос, че получиха наименованието Слънчеви човеци. През времето на Хиперборейската епоха от Земята се отделиха планетите и Слънцето.

Първо стана отделянето на Сатурн, Юпитер и Марс, защото те имаха необходимостта да получат едни по-умерени от Земята-Слънце вибрации за своето развитие. По-късно от Земята се отдели и Слънцето, защото човечеството се нуждаеше от едни по-умерени условия в сравнение с тези на Слънцето. Още по-късно възникна необходимостта от Слънцето да се отдели Венера и Меркурий, за да може и те да получат своята подходяща сфера за еволюция. Така около Земята се образуваха шест планетарни тела. Христос заръча на най-напредналите Слънчеви човеци да отидат и да прекарат известно време на шестте планетарни тела. Така се породиха дванадесет напреднали същества, които бяха най-достойни за тази задача. Един от тях беше изпратен на Венера и щеше да се прояви в много далечно бъдеще като Гаутама-Буда.

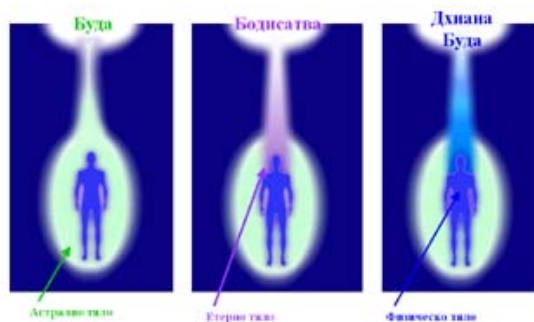
Важно е да се знае, че Слънчевите човеци запазиха най-тесна връзка със Слънчевото същество – Христос и затова получиха наименованието “слънчеви”. Те бяха най-силните изразители на Слънчевия импулс на Земята.

В нашия хронологичен обзор идва времето и на Лемурийската епоха. Изпратените по другите планети Слънчеви хора се бяха завърнали вече на Земята и работеха заедно с останалите Слънчеви човеци за духовните условия на човешката еволюция. Тогава хората започнаха да изпитват все по-големи трудности в развитието си и настъпи необходимостта цялото човечество да бъде разпределено по другите планети. Единствено Слънчевите човеци продължиха да се възползват на Земята като най-развити и силни същества. От заселването на една част от човечеството на Слънцето по-късно по времето на Атлантида ще се породи едно друго Слънчево човечество, което е различно от разискваното сега. След отделянето на Луната от Земята, човечеството отново се завърна на Земята. По-късно бе извършен и актът на грехопадението, но тук трябва да се отбележи, че Слънчевите човеци бяха толкова напреднали, че те преодоляха изкушението на Луцифер и не грехопаднаха. Те останаха да живеят като чисти и непорочни Божии прототипи за разлика от останалото човечество. Тук вече е налице една много съществена разлика между човечеството и

Слънчевите човеци. Те се разделиха на грехопаднали и негрехопаднали, което се отразява навсякъде по-нататък в процесите на тяхната еволюция.

АВАТАРИ

След грехопадението човечеството започна да изпитва нуждата от духовни наставления и помощ, за да се развива в правилна насока. По този начин възникнаха така наречените от Индийската култура – Аватари. Това са духовни същества принадлежащи на Третата йерархия, т.е. Архави, Архангели и Ангели, които чрез помощта на отделни хора се изявяват на човечеството. Аватарите биват три категории: Буди – Ангели проявяващи се през астралното тяло на човека, Бодисатви – Архангели проявяващи се през етерното тяло на човека и Дхиани-Буди – Архави проявяващи се през физическото тяло на човека. Така най-близко стоящите над човека йерархии започнаха да се обменят с човечеството, за да го повдигнат. В най-ранните времена на проявление на Аватарите, основните им приемници бяха Слънчевите човеци.

Сега идва момент за едно кратко отклонение от хронологията, за да обясним съществуващите особености във времето и неговите цикли.

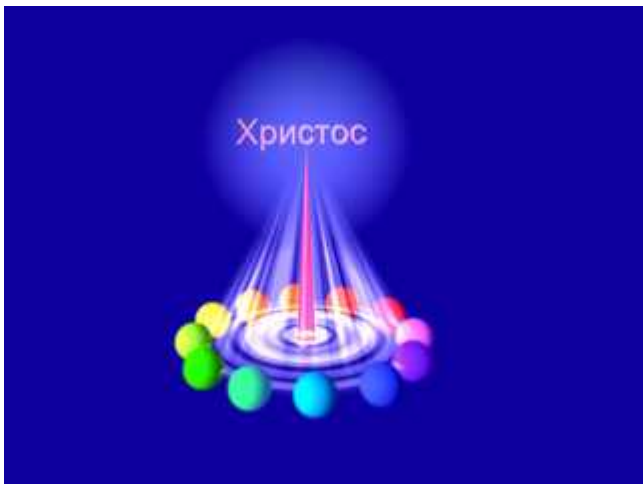
Цикли на времето

Понастоящем болшинството от хората си мислят, че времето е линейна характеристика на нашия свят. Това обаче не е вярно. Това ще рече, че ако ние настроим един метроном да отмерва равно времето в тактове, то през цялата вечност на времето тези тактови не биха били равни. Така през Лемурийската епоха времето е текло с едни темпове, през Атлантската епоха с други темпове, през настоящата епоха с още по-различни темпове. Промените в темпа на времето през различните епохи са се извършвали скокообразно. Например една известна ни културна епоха – Древно-Индийската е траела около 2160 г. , докато една еквивалентна културна епоха от Атлантската епоха е траела много пъти по-дълго време. В съвременната епоха времетраенето на една културна епоха се отмерва с преместването на прецесионната точка на Еклиптиката от едно в следващо зодиакално съзвездие, докато през Атлантската епоха този период се е отмервал с многократни пълни завъртания на прецесионната точка около зодиакалния кръг (еклиптика).

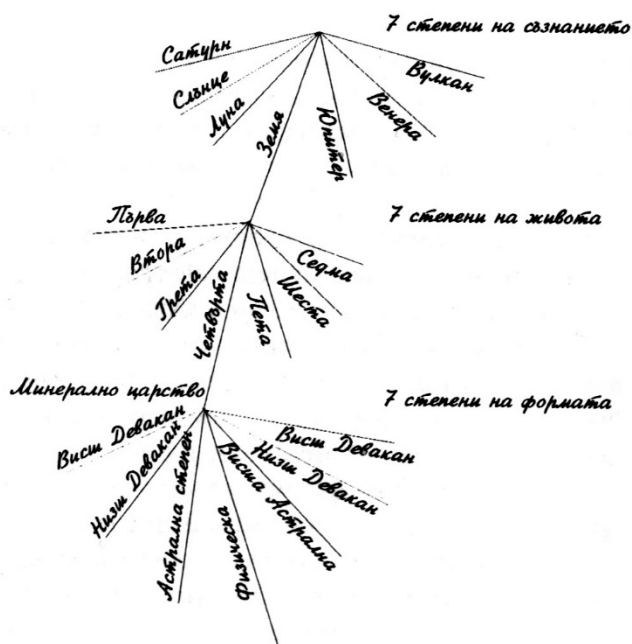
А сега е време да се завърнем към хронологията на нашата лекция и да продължим с Атлантската епоха. Тук Слънчевите човеци са се развили още повече и са задълбочили своята връзка с духовните йерархии. Така те се явяват на останалото човечество като Пратеници на Боговете. Това е времето през което се основават духовните центрове на Атлантида наричани Оракули. Техни най-висши ръководители са Пратениците на Боговете. Трябва да се отбележи, че Пратениците на Боговете включват част от най-напредналите някогашните Слънчеви човеци, но те съвсем не са само онези 12 напреднали човеци, които бяха изпратени в миналото по шестте планетарни тела. За Пратеници на Боговете се говори в много от митовете и легендите на древните народи, като Древно-Египетските, Древно-Гръцките, Северно-Германските, Келтските, индианските и пр. Например Северно-Германският Бог, Вотан, ще се появи в историята като Гаутама-Буда.

Пратениците на Боговете благодарение на своята духовна връзка с Христовото същество изживяват по един интуитивен път Христовото съзнание. Това от своя страна определя характеристиките на съзнанието на самите Пратеници на Боговете. Те имат едно ангело-подобно съзнание. Те нямат способността за логично мислене, а имат един Аз, който е прототип на Христовия Аз. Поради факта, че не са грехопадали, те нямат и способността за конкретно и ясно съзнание, а имат само инспиративно-интуитивно съзнание, изживяващо самото съзнание на Христовото същество. Това е, което Щайнер нарича в своята литература “познание като дар свише”. Това съзнание е цената на тяхното “негрехопадане”. развитието на ясно-дневното съзнание ще протече по един път – много по-различен от този на останалото човечество.

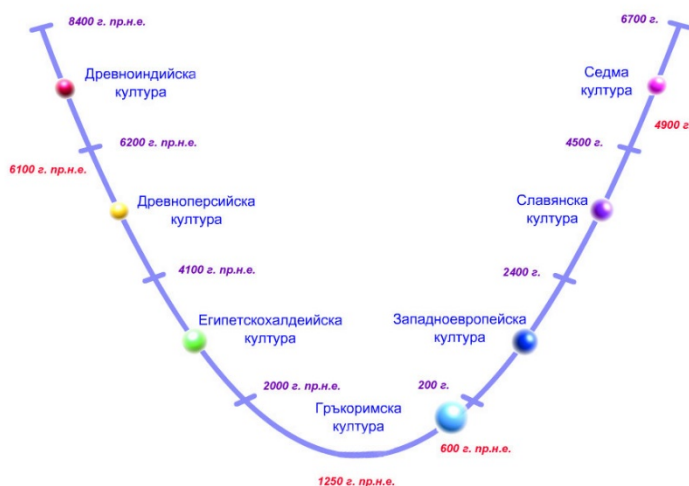
Така през втората половина на Атлантската епоха настъпва времето, когато сред тези Пратеници на Боговете се открояват 12 най-напреднали и развити същества. Това са онези Слънчеви човеци изпратени някога от Христос по шестте планетарни тела. Тези 12 същества изграждат една най-силна духовна верига с Христовото същество, в сравнение с всички останали Пратеници на Боговете. Това е началото, в което 12 свръх-развити човешки същества образуват Ложата на Бодисатвите. Това именно са 12-те Бодисатви и едва от този момент на еволюцията, те приемат названието и ролята на Бодисатви. Всеки от тях приема отделна мисия за човечеството и те като цяло, като една Ложа поемат развитието на човечеството по-нататък. Те са ръководителите и вдъхновителите на земното развитие на хората. Бодисатви може да се преведе като “Учители на Святия Живот”. Те са великите вдъхновители на една или друга част от това, което човечеството

трябва да усвои в хода на своята еволюция. Тези 12 същества изграждат един кръг около Христовото същество. От Него те черпят своите мисии за човечеството. Христос е техния вдъхновител, извор на тяхната Мъдрост. Когато всичките 12 Бодисатви завършат своите мисии към човечеството, тогава и физическата степен на формата на Земята ще приключи. Процесът на въплъщение на Бодисатвите може да се обясни по следния начин: Тези същества, поради своя начин на еволюция не притежават способността да си изграждат собствено физическо тяло и да се раждат като обикновените хора. За целта те използват други човешки същества. Този процес на обмен с обикновените човешки същества на физическо поле протича периодично до момента, когато Бодисатвата отработи способността сам да изгради човешко тяло и по този начин да се роди като човек. Това е и последния път, когато Бодисатвата се въплъщава във физическо тяло. Процеса на завършване на необходимостта от физическо въплъщение е съпроводен и от фазата на завършване на конкретната мисия към човечеството от страна на Бодисатвата. Тогава се казва, че съответния Бодисатва се е издигнал до ниво Буда. Нека разгледаме подробно как протича гореописания процес. Да си представим един Бодисатва, който има своята мисия към човечеството, дадена му и непосредствено вдъхновявана от Христос. Този Бодисатва има необходимостта да слезе на физическо поле, за да изяви своята мисия сред хората като един от тях. Така ние забелязваме, че има един човек в дадения момент, който отговаря на необходимите духовни изисквания, за да се превърне в изява на този Бодисатва. Когато този човек започне да изгражда своя Аз, започва и съвсем незабележимо в това да взема участие и Бодисатвата. Така, когато човешкия Аз започне да изгражда душевния аспект на своята същност под формата на Сетивна душа, наред с това Аз-съзнанието на Бодисатвата доразгръща и усъвършенства тази Сетивна душа. Така Аз-ът на Бодисатвата започва да се слива с Аз-а на човека. Тук процесът е все още незабележим за околните хора и само хора с много силно развито ясновиждане биха могли да регистрират гореописаното. Разбира се, самият човек също започва да получава известно усещане за този процес, но не и разбиране. По-късно, когато човекът изгражда своята Разсъдъчна душа, е налице по-задълбочено сливане на Аз-овете на Бодисатвата и човека. Тогава човекът започва да придобива и разбиране за този процес. От този момент нататък може да се каже, че астралното и етерно тяло на човека са вече овладени от Бодисатвата. Сега започва последната фаза преди Бодисатвата да се прояви напълно “на сцената на живота”. Това е свързано с изграждането на Съзнаващата душа в човека. Тук наред с овладяването на физическото тяло от страна на човешкия Аз е налице и едно подобно, своеобразно овладяване на физическото тяло от страна на Бодисатвата. Последното се разгръща обаче на ниво Фантом (*матрицата на физическото тяло*). През този период Бодисатвата започва да се проявява сред хората като Учител. Бодисатвата овладява Аз-а на човека. Чрез всяко проявление на този Бодисатва, той развива и разгръща своята мисия като дава на човечеството “своето” учение. От друга страна също така той се развива и самоусъвършенства в собствената си еволюция. Целият този процес продължава, докато накрая Бодисатвата успее да се роди като човек и да даде изключителния екстракт на своята мисия под формата на Учение. Тогава Бодисатвата се издига от сферата на Земята в сферата на нашата Слънчева система, за да продължи своето дело като Буда.

Той вече няма нужда от физическо въплъщение. Важно е да се подчертае тук разликата, че е необходимо участието на едно човешко същество, за да може Бодисатвата да се издигне до Буда. Трябва да се отбележи, че не е задължително това човешко същество да е едно и също през всичките въплъщения на Бодисатвата, но има едно преобладаващо същество. Винаги тези човешки същества се проявяват по-късно като велики Учители на човечеството. И така, следвайки хронологията, идва и моментът, когато можем да разгледаме отделните мисии на онези Бодисатви, които са ни известни от историята.

Съвременна епоха

Първият Бодисатва, слязъл и действал сред човечеството, носи по-късното средновековно име Скитианос. Той действа като човек през времето на Атлантската епоха. Трудно е да се обясни ученето, което той дава на човечеството, поради Атлантския му характер, но може да се каже, че всичко, което произлиза от него, е “Мъдростта за безкрайното и вечното”, което е въвн от понятието време. Скитианос приключва своята мисия и се издига на ниво Буда около 12 000 г. пр. н. е.

Както вече се спомена, темпът на времето се изменя силно с настъпване на следващата епоха. Така че периодът на действие на Бодисатвите до достигане на степен Буда значително се съкращава в

сравнение с Атланската епоха. Може да се определи, че времето на действие на следващите Бодисатви в рамките на нашата Следатланска епоха е от порядъка на 5000 - 5500 г.

След приключването на мисията на Скитианос, мисията на Учител на човечеството се поема от следващия Бодисатва – Заратустра. Така те се нареждат като една своеобразна верига, слизаща от духовните висини на Христовото съществуване, за да повдигнат хората по-близо до Христос. Заратустра действа като Бодисатва на човечеството до около 6 100-6000 г. пр.н.е. Той дава на човечеството “Мъдростта, произтичаща от борбата между светлото и тъмното”. Неговото учение има дълбок космогоничен характер и третира мъдростта на самата борба, а не нейната конкретна проява. Последните няколко столетия от мисията на Заратустра преди той да се издигне до Буда са увенчани с началото на Древно-Персийската култура. От значение е, че по-късно срещащите се имена на Заратустра, както и неговите прераждания, се свързват с онзи велик посветен от хората, който понесе основната тежест на мисията на този Бодисатва, като един физически носител и изявител на този Дух – Заратустра-Буда.

Бодисатвата, който поема мисията на Учител на човечеството след Заратустра-Буда е Гаутама. Той действа като Бодисатва до около 600 г. пр.н.е. Неговата мисия е да даде на човечеството “Мъдростта произтичаща от Състраданието и Любовта”. Той дава учението, чрез което 600 г. по-късно човечеството ще може да разбере Христос.

Сега нека обясним някои характерни особености на понятията Бодисатва и Буда. Бодисатвите могат да бъдат наречени Учители на Мъдростта. Тяхната Божествена мисия е да донесат Мъдростта на човечеството, а тяхната Духовна мисия – да дадат на хората учение, чрез което хората да познаят Мъдростта. Онова, което може да се каже за Будите, е, че те са вече живи носители на Живота. Те вече не са Учители, а Живот.

Една друга особеност при Бодисатвите е, че те не действат само от едно човешко тяло, т.е. от един човешки носител, но имат един основен. Така и други велики същества могат косвено да бъдат наречени Бодисатви, но при тях не е налице пълният процес на изява, както при основния човек. Например Щайнер обяснява, че Хермес също в известен смисъл може да се нарече Бодисатва, но само защото той получава астралното тяло на Заратустра. Това от своя страна му помага да се свърже с Христос чрез самия Заратустра-Буда, който се е издигнал над Земята и е разпрострял своето действие в рамките на Слънчевата система.

Тук ще направим малко отклонение от приетата хронология, за да споменем едно друго проявление на Бодисатва. През около 1250 г. пр.н.е. се случва особено събитие в мисията на Бодисатвите. Един Бодисатва, на който му е все още много рано, за да се прояви със своя мисия на Земята, получава една “лична”, според думи на Щайнер, задача. Този Бодисатва е някогашният Аполон. Той дава три импулса в историята на човечеството, предназначени да посеят зародишите на троичната душевна същност в човека. Това са Сетивната, Разсъдъчната и Съзнаващата душа в човека. Единственият метод да се извърши това дело е посредством облагородяващата роля на музиката. Тези три импулса в историята на човечеството се извършват на Европейския континент, защото тук е “люлката”, в която се развива човешкия Аз. Само чрез троичната човешка душа Аз-овото съзнание в човека зрее и укрепва. Така някога във времето на Древно-Египетската културна епоха някъде на Европейския континент се дава първия импулс от Бодисатвата Аполон. Това е зародишът на Сетивната душа в човека. По-късно през горепосочената 1250 г. пр.н.е. същият този Бодисатва дава импулса на Разсъдъчната душа и това е времето на Гръко-Римската културна епоха. Още по-късно през периода на Съвременната културна епоха се дава отново на Европейския континент импулсът за Съзнаващата душа в човека. Импулсът на този слънчев Бодисатва за Разсъдъчната душа ни е известен от мита за Орфей. Орфей, който е син на Бога Еагар и музата Калиопа и е наричан “Син на Аполон”, е това велико същество, което, преживявайки описаната в легендата трагедия със загубването на своето етерно тяло – Евридика, дава на развиващото се човечество зародиша на Разсъдъчната душа. Орфей е Бодисатвата, който дава на човечеството духовния орган, чрез който хората могат да разберат Учението за Състраданието и Любовта, което по-късно Бодисатва Гаутама ще даде на хората.

И така, връщайки се обратно към нашата хронология след издигането на Бодисатва Гаутама до степен Буда, идва времето на един друг Бодисатва да поеме мисията към човечеството. Това е Бодисатва Майтрейя, който около 4900 г. ще се издигне до степен Буда. Тук ще предложим кратък цитатен материал, известен ни от Антропософията и отнасящ се до бъдещия Майтрейя Буда:

ИЗВАДКИ ОТ "ЕЗОТЕРИЧНО ХРИСТИЯНСТВО И ДУХОВНОТО РЪКОВОДСТВО НА ЧОВЕЧЕСТВОТО" – 1911-1912 (Събрани съчинения, том 130 от Рудолф Щайнер)

1. *В момента, когато Бодисатва стана Буда, едно друго същество прие неговия сан, едно друго същество зае службата на Бодисатва. И тогава дойде онази индивидуалност, за която знаем, че живя около сто години преди Иисус от Назарет в ордена на есете. ... Онази личност, която следователно беше действувала едно цяло столетие преди Мистерията на Голгота, известна под името Йешу бен Пандифра, беше едно от възплъщенията на онзи Бодисатва, който стана приемник на Гаутама, издигнал се от Бодисатва до ранга Буда. Той ще действа още като Бодисатва в течение на три хиляди години отсега нататък и след това, когато се изпълнят пет хиляди години от неговата дейност като Бодисатва, също ще стане Буда. Всеки сериозен окултист знае, че пет хиляди години след озарението на Гаутама Буда под дървото Боди онази индивидуалност, която заема неговата служба като Бодисатва, ще е станала Майтрея-Буда. Дотогава той ще се възплъщава още често. А после, когато ще са изминали пет хиляди години, ще се роди едно учение: Учението на Майтрея-Буда, на Буда на Доброто, когато това, което се казва, в същото време ще действа морално. Днес не съществуват думи, които биха могли да опишат това състояние на нещата. Това може да бъде видяно само в духовния свят и, за да го приеме, човек трябва първо да узрее за него. Особено при този Майтрея-Буда е, че той ще трябва да подражава по определен начин на това, което се е случило при Събитието на Голгота.*

Ние знаем как индивидуалността на Буда е проникнала в Иисус от Назарет и продължава да действа върху Земята развитие само отвън. Всички, които живеят като Бодисатви и стават Буди, имат на Земята съдбата, която всеки сериозен окултист може да види: В тяхната младост донякъде те са неизвестни, непознати хора. Онези, които знаят нещо за тях, виждат в тях може би надарени хора, но не виждат, че са проникнати от съществото на Бодисатва. Така е било винаги и така ще бъде и в двадесетия век. Само във времето между тридесетата и тридесет и третата година на тяхната възраст – същото време, което е изминало от Кръщението на Иисус в реката Йордан до Голгота – те ще могат да бъдат познати. Тогава става едно преобразяване с човека, който ще пожертва до известна степен своята индивидуалност, както индивидуалността на Иисус остави да проникне в него Христос.

Възплъщанията на Бодисатва, които са тези на бъдещия Майтрея-Буда, се явяват в неизвестни хора. Те действат като отделни хора и чрез тяхната собствена сила. Майтрея-Буда също ще действа чрез своята собствена сила и противоположно на даващите тон хора. Той ще остава неизвестен в своята младост. И когато в тридесет и третата си година пожертвува своята индивидуалност, той ще се появи така, че в неговите думи ще действа морално това, което той изразява с думи. Пет хиляди години след като Буда бе озарен под дървото Боди, неговият приемник ще се издигне до ранг Буда и ще бъде носител на морално действащите слова. Сега ние казваме: „В началото бе Словото“. Тогава ще можем да казваме: В лицето на Майтрея-Буда ни е даден най-великият Учител, който се е явил, за да изясни на хората Христовото Събитие в неговия пълен смисъл. Особено при него ще бъде, че като най-велик Учител той ще донесе най-великото и възвишено слово.

2. *Христос е истинският морален импулс, който пронизва човечеството с морална сила. Христовият Импулс е Сила и Живот, моралната сила, която пронизва хората. Обаче тази морална сила трябва да бъде разбрана. Именно за нашата епоха е необходимо Христос да бъде възвестен. ... За да приеме човек Христовия Импулс в себе си, е необходима най-високата сила и моралност, така че Христовият Импулс да стане Сила и Живот в него.*

3. *Как трябва да си представим отношението на този Йешу бен Пандифра към Иисус от Назарет?...*

В момента, когато Гаутама Буда стана Буда, тази индивидуалност на Бодисатва бе приета от Земята и оттогава на Земята действува един нов Бодисатва. Този нов Бодисатва ще се издигне до ранг Буда в определено време. Това време е точно определено: Пет хиляди години след озарението на Буда поддървото Боди. Около три хиляди години след нашето време светът ще изживее инкарнацията на Майтрея Буда, която ще бъде последната реинкарнация на Йешу бен Пандифра. Този Бодисатва, който ще дойде като Майтрея Буда, който ще се прероди във физическо тяло също и в нашето столетие – обаче не

като Буда – ще си постави като задача да даде на човечеството всички истински понятия за Христовото Събитие.

Истинските окултисти признават инкарнациите на Бодисатва, на по-късния Майтрейя Буда. Също както всички хора ще претърпят едно развитие на етерното тяло, такова развитие ще претърпи и тази индивидуалност. Колкото повече човечеството се приближава до момента, когато новият Бодисатва ще стане Майтрейя Буда, тази индивидуалност ще претърпява едно особено развитие, което в неговите най-висши стадии ще бъде в известно отношение нещо като Кръщението на Исус от Назарет: Тя ще изпита една смяна на индивидуалността. II в двата случая в същото тяло ще бъде приета една друга индивидуалност. Те живеят като деца в света и след определени години тяхната индивидуалност бива сменена. Това не е едно непрекъснато развитие, а такова, което претърпява прекъсване, както бе случаят и при Исус от Назарет. При него имаме една смяна на индивидуалността в дванадесетата година, след това отново при Кръщението, извършено от Йоан. Такава една смяна ще настъпи именно при Бодисатвата, който става Майтрейя Буда. Тези индивидуалности биват като внезапно оплодени от една друга индивидуалност. Особено Майтрейя Буда ще живее до тридесетата година с определена индивидуалност и след това ще стане една смяна, каквато ние имаме при Кръщението на Исус в реката Йордан. Обаче Майтрейя Буда винаги ще бъде познат по това, че когато ще бъде между хората, те не ще знаят нищо за тази смяна на индивидуалността. Тогава той ще се яви внезапно.

Този е характерният знак за всички Бодисатви, които стават Буда, че те водят един никому неизвестен живот. В бъдеще човешката индивидуалност ще бъде предоставена все повече сама на себе си. За Бодисатвата ще бъде характерно, че той ще ходи много години непознат по света и после ще бъде познат по това, че чрез своята вътрешна сила той ще действа като напълно самостоятелен човек. В течение на хилядолетия, а също и от окултисти на новото време е било познато като изискване неговото съществуване да остане непознато през младостта до раждането на Разсъдъчната душа, дори до раждането на Съзнателната душа, и той да изпълни своята мисия само чрез себе си и чрез никой друг. ... Би било чисто окултно дилетантство, ако някой твърди, че този Майтрейя Буда би могъл да бъде познат като такъв още от млади години. Той се проявява в неговата собствена сила едва между тридесетата и тридесет и първата година, без преди това някой да му е обръщал внимание; той ще убеждава хората чрез своята собствена сила. ... II най-великият учител на Христовия Импулс ще бъде винаги приемникът на онзи Бодисатва, който винаги отново ще се инкарнира и след три хиляди години ще стане Майтрейя Буда.

4. Гаутама Буда е дал велики интелектуални учения: за правилното говорене, за правилното учене, за правилното мислене и т.н. в така наречения осемстепенен път: Майтрейя Буда ще борави с такива думи, които чрез тяхната магическа сила ще се превръщат в непосредствени морални импулси за хората, които ги слушат. II ако за него би имало един евангелист Йоан, той би трябвало да говори за него различно от всичко онова, което евангелистът Йоан е говорил за Христос. Докато в Евангелието на Йоан се намират думите: „II словото стана плът“; евангелистът Йоан на Майтрейя Буда би трябвало да каже: „II плътта стана Слово“.

Това, което ще излиза от устните на Майтрейя Буда ще бъде протъкано по един чудесен начин от мощта на Христос. Днес нашите окултни изследвания показват, че дори външно погледнато Майтрейя Буда ще следва примера на Христовия живот. Когато в древни времена една велика индивидуалност се явяваше като учител на човечеството, това се проявяваше още от ранна младост в особените заложби, в душевността на съответното дете. Обаче наред с това винаги съществува и едно друго развитие, което протича така, че хората забелязват една пълна промяна на съответната личност при определена нейна възраст. Когато съответният човек достига определена възраст, става така, че неговият Аз напуска телесните си обвивки и в тях навлиза един друг Аз. Най-великият пример за това е самият Христос Исус, когато в тридесетата година на Исус от Назарет Христовата индивидуалност завладя неговите тела.

5. През Четвъртата следатлантска културна епоха това Христово Съществуване, което слезе от космическите висини, трябваше да се покаже първо във физическо тяло. В нашата Пета културна епоха интелектуалните сили ще се кондензират така, че човекът ще стане способен да вижда Христос не вече като физическа, а като етерна форма. Това събитие ще започне още от нашето, от двадесетото столетие. От тридесетте, четридесетте години на това столетие ще се явят отделни хора, които ще са развили своя индивидуален живот до такава степен, че ще виждат етерния образ на Христос, както по времето на Исус от Назарет хората са виждали физическия Христос. II в следващите три хилядолетия ще се явяват все повече и повече хора, които ще виждат този етерен Христос, докато приблизително три хиляди години след

нашето летоброене на Земята ще има достатъчен брой хора, които не ще се нуждаят от никакви Евангелия или от други документи, за да знаят за Христос, понеже те ще го виждат в душата си.

Следователно, трябва да бъдем наясно с факта, че през Четвъртата следатлантска епоха хората бяха способни да виждат само физическия Христос и поради тази причина Той дойде във физическо тяло. В нашата епоха, в нашето време и по-нататък до третото хилядолетие хората постепенно ще станат способни да виждат етерния Христос. Ето защо Той никога не ще дойде отново в едно физическо тяло.

6. Онзи Бодисатва, въплътен в Йешу бен Пандира, който се реинкарнира също и в други личности, постоянно ще идва на Земята, докато след около три хиляди години отсега нататък се издигне до ранг Буда и получи своята последна инкарнация като Майтрейя-Буда. Онези индивидуалност, която беше индивидуалността на Христос, живя само три години на Земята, в тялото на Исус от Назарет и вече никога няма да се появи на Земята в едно физическо тяло.

В Петата културна епоха тя ще се появи в етерно тяло, в Шестата културна епоха – в астрално тяло и в Седмата Културна епоха – в един велик космически Аз, който е сроден с една велика групово-душа на човечеството. Когато човекът умира, от него отпада неговото физическо тяло, неговото етерно тяло, неговото астрално тяло, а неговият Аз преминава в следващата инкарнация. Точно така стоят нещата и с нашата планета Земя. Онова, което е физическа част от нашата Земя, ще отпадне в края на Земния период и съвкупността от всички хора, съвкупността от всички човешки души ще премине в Бъдещия Юпитер, т.е. в следващото планетарно състояние на Земята. От стадията на развитие, до които ще е стигнала, тя ще премине в следващия стадий на Земното развитие, а именно в Юпитеровото състояние. И както при отделния човек човешкият Аз е център на неговото по-нататъшно развитие, същото значение ще има Христовият Аз за цялото човечество, Азът, потопен в човешките астрални и етерни тела, онова, което отива по-нататък, за да одушеви в следващото планетарно развитие Юпитеровото съществуване.

Ние виждаме, следователно, как слезлят на Земята Христос, изхождайки от едно физически-земно човешко същество, постепенно се развива като етерен Христос, като астрален Христос, като Азов Христос, за да бъде като Азов Христос Дух на Земята, който след това ще се издигне нагоре заедно с всички хора до още по-високи степени.

7. Той и сега е Бодисатва на човечеството, докато някога, след три хиляди години, сметнато от днес нататък, ще се издигне от своя страна до степенята Буда. Следователно, той ще се нуждае именно от пет хиляди години, за да стане от Бодисатва един Буда. Той, който оттогава насам се е прераждал почти всеки сто години, е въплътен също и сега, и ще бъде истинският проповедник на Христос в етерна одежда, в етерно тяло, както някога беше предвестник на Христос като физически Христос.

Как се подготвя той? Той се подготвя преди всичко като развива онези качества, които наричаме добродетели, развива ги до най-висока степен. Бодисатвата развива до най-висока степен онова, което може да се нарече смирение – спокойствие пред съдбата, внимателност спрямо всички процеси в заобикалящия ни свят [будност], всеотдайност и разбиране спрямо всички същества.

Духовната наука твърди, че в последното си слизание във физическо тяло Бодисатва Майтрейя ще пожертва своя Аз за човечеството, така че един, който е като пророците: Илия, Мойсей, Аврам или Езекиил ще се съедини с телата на Бодисатвата, за да довърши неговата мисия.

В заключение можем да кажем, че Бодисатвите и връзката им с човечеството се явяват една велика мистерия, съгответстваща нашата еволюция. Мистерията, издигаща човечеството до висините на самия Бог.